

மேற்காணும் பாடலில் யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் புதிய வருவாய் எனும் பொருள் தவறு என அறியமுடிகிறது. இப்பாடலில் யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு புதுமை, புதிது எனக் கொண்டால்தான் விளக்கம் தெளிவுபெறும் என்பதை அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் 'புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி' (சொல்லதிகாரம் 373) எனக் குறிப்பிடுகிறார். தொல்காப்பியரின் இந்நூற்பாவிற்கு விளக்கமே தேவையில்லை. இதன் பொருளை நேரடியாகக் கொண்டிருந்தாலே போதுமானது. இருப்பினும் இச்சொல்லுக்குப் பொருளாகப் 'புதிய வருவாய்' என்னும் விளக்கம் அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த திவாகர நிகண்டும் புதுமை என்னும் பொருளில் யாணர் என்னும் சொல்லைக் குறிப்பிடுகிறது (திவாகரமுனி 1958;188). எனவே, திவாகர நிகண்டு காலம் வரை இச்சொல்லுக்கு புதுமை என்ற பொருளே இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது.

யாணர் என்னும் சொல் 'யவனர்' என்னும் சொல்லிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்னும் கருத்தும் அது குறித்த மாற்றுக் கருத்துகளும் நிலவுகின்றன (பூங்குன்றன் 2016).

எனவே, சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் 'யாணர்' என்னும் சொல்லின் பொருள் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரையில் காலத்தால் பிந்தியது எனக் கருதப்படும் பரிபாடல், கலித்தொகை, திருமுருகாற்றுப்படை நீங்கலாகப் பிற சங்க இலக்கியங்களில் பயின்று வரும் 'யாணர்' என்னும் அனைத்து இடங்களும் நோக்கப்பட்டு சொல்லாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

யாணர் சொல் குறித்த சொல்லதிகார உரைகள்

யாணர் என்ற சொல்லுக்கு விளக்கமாகத் தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் உரிசொல்லியலில் 'புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி' (373) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

சொல்லதிகாரத்திற்கு அறுவர் உரைகள் உள்ளன. இவற்றில் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் உரைகள் மட்டும் மேற்காணும் நூற்பாவிற்குக் கிடைத்துள்ளது.

இளம்பூரணர் 'அறா யாண ரகன்றலை நான்னாடு' என்றக்கால் அறாத புது வருவாயையுடைய என்பதாம்' எனக் குறிக்கிறார் (நமச்சிவாய முதலியார் 1927:200). இதை விளக்கும் அடிகளாசிரியர் "அகநானூறு (44)இல் இவ்வுதாரணம் பொருந்துமாறில்லை. இத்தொடர் வந்துள்ள வேறு இடம் அறிக. 'அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்(பெரு. அடி1)" எனக் குறிப்பிடுகிறார் (அடிகளாசிரியர் 1987:274.5). இங்கு நாட்டின் புதுவருவாய் என்பதைவிட பேரூரின் புதுவருவாய் என்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதால் இவ்வாறு கருத்துரைத்திருக்கலாம்.

நச்சினார்க்கினியர் (நூற்பா 379) 'யாணரெனுஞ் சொல் வருவாய் புதிதாகப் படுதலாகிய குறிப்பை உடைத்து. எ.று வீகொடுசென்ற வட்டிப்பற்பல மீனொடு பெயரும் யாணரூர எனவரும்' எனக் குறிப்பிடுகிறார் (தாமோதரம்பிள்ளை 1892:222).

சேனாவரையர் (நூற்பா 379) 'மீனொடு பெயரும் யாணரூர் என யாணரென்பது வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும்' எனக் கூறுகிறார் (தாமோதரம்பிள்ளை 1884:202).

தெய்வச்சிலையார் (நூற்பா 374) 'வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல மீனொடு பெயரும் யாணரூர நாடோறும் புதியது படுகின்ற வூர்' என விளக்கமளிக்கிறார் (கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1929:208).

மேற்காணும் நான்கு உரையாசிரியர்களுள் சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் புதிது படுதல் என்னும் பொருளிலும் நச்சினார்க்கினியரும் இளம்பூரணரும் புதுவருவாய் என்ற பொருளிலும் விளக்கமளித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு மேற்காணும் உரையாசிரியர்களின் உரையை நோக்கினால் இதன் விளக்கம் எவ்வாறு தவறாக கொள்ளப்பட்டிருக்கும் என்பது

பின்வரும் விளக்கத்தால் அறியமுடிகிறது. இச்சொல்லானது புதுவருவாயையுடைய என்னும் கருத்தில் அனைத்து இடங்களிலும் பயின்று வரவில்லை. ஊரையும், நாட்டையும் குறிக்கும்போது பல இடங்களில் இச்சொல் கையாளப்படுகிறது. எனவே, யாணர் என்ற சொல்லை சங்கச்செய்யுளில் காணும்போது புதுவருவாய் என்ற விளக்கத்தை இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் அளித்திருக்கவேண்டும். ஆனால் புதிது படல் என்ற பொருளைச் சேனாவரையரும் தெய்வச்சிலையாரும் அளிக்கின்றனர்.

சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு முக்கிய தரவுகளாக விளங்கும் புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை போன்ற செய்யுள்களுக்கு நச்சினார்க்கினியருரை மிகவும் பயன்படுவதால் பொதுவாக அறிஞர்கள் யாணர் என்னும் இச்சொல்லுக்குப் புதுவருவாய் எனப் பொருள்கொண்டு விளக்கமளிக்கின்றனர். இவ்வரையாசிரியரைப் பதிப்பித்த பல பதிப்பாசிரியர்களும் இவ்விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பதிப்பித்துள்ளனர். ஆனால் யாணர் என்ற சொல் பயின்று வரும் இடங்களில் அவர்கள் அளிக்கும் உரையில் பல இடங்களில் தொடர்பில்லாமலும் பொருந்திவராமலும் உள்ளன.

யாணர் என்னும் சொல்லுக்குப் புதிய வருவாயன்று என்று முன்னரே சுட்டிய எடுத்துக்காட்டுக்கு மேலும் ஒரு காட்டாக 'வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்து' (பெரும்பாணாற்றுப்படை 367) என்னும் தொடருக்கு 'விடாத புதுவருவாயினையுடைய செல்வம் பொருந்தின பாக்கத்து' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரையில் காணமுடிகிறது (சாமிநாதையர் 1931:245). புதுவருவாய் என்பது வளத்தினைக் குறிக்கும். ஆனால் 'யாணர்' என்னும் சொல்லைத் தொடர்ந்து வளங்கெழு என்னும் சொல்லும் வந்துள்ளமையால் இதைக் 'குறைவுபடாப் புதிய வளம் பொருந்தின பாக்கத்து' எனக் கொண்டால் பொருள் தெளிவாக விளங்குகிறது.

எனவே, யாணர் என்னும் சொல்லைத் தெய்வச்சிலையார், சேனாவரையரின

உரையினடிப்படையில் புதிது, புதிய என்ற பொருளைக் கொண்டு சங்க இலக்கியத்தில் 'யாணர்' என்று வரும் அனைத்து அடிகளுக்கும் புதிய பொருள் விளக்கம் கட்டுரையாளர்களால் அட்டவணை (1) இல் தரப்பட்டுள்ளது. 'யாணர்' என்னும் இச்சொல் புதியன எனும் பொருண்மையில் வரும்போது 'யாணர்த்து' எனப் பன்மைச் சொல்லில் குறிக்கப்படுவதையும் அறியமுடிந்தது (அட்டவணை 2). யாணர் சொல் புதியது, புதித் தன்மை உடையதைக் கீழ்வரும் சில விளக்கங்களால் அறியலாம்.

யாணர் வருநர் (புதியோர்)

தன் ஊருக்குப் புதிதாய் வருவோரை வரவேற்று விருந்தளிப்பது தமிழர் மரபு. அவ்வகையில் புதியதாய் வந்தோர்க்குக் கரும்புச் சாறு வழங்கப்படுகிறது. இதனைச் சங்க இலக்கியம், "கரும்பின் தீஞ்சேற்று யாணர் வருநர் வரையா வளம்வீங்கு இருக்கை" (பதிற்.75: 67) என்று பதிவிடுகிறது. கரும்பின் சாற்றைப் புதியதாய் வருவோர்க்குக் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய இருக்கை என்று பொருள் கொள்ள வேண்டியதை "மிகுதியாக வளர்ந்த கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாயினை வருவோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வளமான குடியிருப்புகளைக்கொண்டஞ்" என்று பொருள் கொண்டனர். இங்கு யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயப் போக்கில் கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாய் என்றனர். இது பொருந்துமாறு இல்லை என்பது தெளிவு.

எல்லோரையும் அழைத்து வரவேற்கும் நிலையில் புதிதாய் வந்த புலவர்களையும் வரவேற்கின்றனர். இதனைப் பதிவிடும் சங்க இலக்கியம், "பாணர் வருக பாட்டியர் வருக யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென" (மது: 749750) என்று சுட்டுகிறது. பாணரே வாருங்கள், பாடுபவர்களே வாருங்கள், புதியதாய் வந்த புலவரொடு ஊதுகொம்பு வாசிப்பவர்களே வாருங்கள் என்றழைக்கும் இப்பகுதிக்கு உரையெழுதியோர், "கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக பாணிச்சியர் வருவாராக

கூத்தர் வருவாராகஞ்.” என்றெழுதினர். இங்கு யாணர் என்பதற்குப் புதுவருவாய் எனும் பொருள் வலிந்து புகுத்தப்பட்டிருப்பதும் புதிய புலவர்களே வருக என அழைக்கும் தமிழர் விருந்தோம்பல் மரபு அதனால் பிழைப்பட்டிருப்பதும் நன்கு விளங்கும்.

யாணர் வருநர், யாணர் புலவர் எனப் புதியதாய் வந்தவர்களைக் குறித்து வரும் இடங்களைக் காணும் நிலையில் புதியவர் என்பதை யாணர் என்று மட்டுமே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருப்பதை “பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே” (புறம். 260:7 8) எனும் புறப்பாடலில் காணமுடிகிறது.

புதுமைத் தன்மை

எந்த ஒன்றும் பயன்படுத்தப்படாமல் விடப்படும் நிலையில் பாழ்பட்டுப் போகும். பயன்பாட்டில் இருக்கும் நிலையில் அதன் தன்மை புதுமை பெற்றுத் திகழும். அவ்வளவில் ஒரு நாடு பகைமையால் அழிவுற்று மக்கள் பயன்பாட்டிலிருந்து நீங்கிப் போகும் நிலையை, “பெருநல் யாணரின் ஓர்இயினியே கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” (புறம்.52:11) எனும் அடி குறிக்கிறது. இங்கு யாணர் என்பது புதுமைத் தன்மையைக் குறித்துவருகிறது.

யாணர் (புதிய)

யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள்கொள்ள முடியாத நிலையில் யாணர் வேனில் என்பதற்கு அழகிய வேனில் ‘குப்பை வார்மணல் எக்கர்த் துஞ்சும், யாணர் வேனில் மன் இது’, எனக் கொள்வதைப் போன்று யாணர் வண்டு என்பதற்கும் அழகிய வண்டு எனக் கொண்டுள்ளனர். “பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ் யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்” (நற்.30:23) பாணன் கையில் உள்ள சீறியாழ் அழகிய வண்டினைப் போல ஒலி எழுப்பவில்லை. அந்த யாழ் புதிதாய் வரும் வண்டின் ஒலியைப் போல ஒலி எழுப்பியது. புதிய வண்டின் ஒலி என்பது வண்டின் வருகையும் அதன் ஒலியின் மிருதுவான தொடக்கத்தையும் அதன் தொடர்ச்சியான நீட்சியையும் குறித்தமைகிறது. இவ்வாறு ஒரு ஒலியின் தொடக்க வளர்ச்சிகளை

உட்கொண்டு பொருள் விளக்கம் தரும் நிலையில் அமைந்து யாணர் வண்டு எனும் சொல்லை அழகிய வண்டு எனப்பொருள் கொள்வது பொருந்தாமையாகும்.

யாணர் நாடு, வைப்பு, ஊர்

யாணர் என்னும் சொல்லுக்கு ‘புதிய’ என்னும் பொருள் கொள்ளப்படும் நிலையில் ‘யாணரூர்’, ‘யாணர் வைப்பு’, ‘யாணர் நன்னாடு’ என்பன புதிய ஊர், புதிய குடியிருப்பு, புதிய நன்னாடு என்னும் பொருளில் அமையும். இங்குப் புதியன என்பது புதிய குடியேற்றத்தையும், வெற்றிகொள்ளப்பட்ட புதிய நாடுகளையும், புதிதாய்த் தோற்றுவித்த ஊர்களையும் சுட்டும். இதனால், சங்ககாலத்தில் தலைவர்கள் புதிய இடங்களை வெற்றி பெற்றுத் தமது நாட்டுடன் இணைத்தனர் எனவும் புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தித் தமது பரப்பை விரிவுபடுத்தினர் எனவும் கொள்வது தவறாகாது. மேலும் ‘யாணர் ஊர்’ எனவரும் சொற்களுக்குப் ‘புதிய ஊரின் தலைவ’ அல்லது ‘ஊருக்குப் புதிய தலைவன்’ எனவும் ‘யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந்’ என்னும் சொற்றொடருக்குப் ‘புதிய நல்நாட்டின் தலைவன்’ என்னும் பொருளையும் கொள்ளலாம். இக்கருத்தை உறுதிசெய்யும் வகையில் ‘காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி’ என்னும் பட்டினப்பாலை (28384) செய்யுள் மன்னர்கள் புதிய ஊரை உருவாக்கிக் குடிபெயர்ந்தமைக்குச் சான்றாகிறது.

ஒரு நாட்டின் பழைமை நிலையை நீக்கிப் புதிய வளர்ச்சிப் பணிகளை அரசர்கள் மேற்கொண்டனர். நோய் பிணி முதலியவற்றால் துன்புற்ற ஒரு நாட்டின் நிலையை மாற்றுகிறான் அரசன் அதனைக் கண்டு வியந்து பாடும் புலவர் “நீ புறந் தருதலின் நோய் இகந்த ஓர்இய யாணர் நல்நாடும் கண்டுமதி மருண்டனென்” (பதிற். 15: 3334) என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு பழைமை நீங்கிப் புதுமை பெற்ற நாடு, யாணர் நல்நாடு எனக் குறிக்கப்படுகிறது.

போரில் தோல்வியுறும் அரசர்கள் திறைப் பொருளாக நாடுகளையே வழங்குவதுண்டு.

அவ்வாறு வழங்கப்படும் நாடுகள் அந்த அரசர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட புதிய நாடுகளாகவோ அல்லது அந்த அரசர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட புதிய நாடுகளாகவோ இருக்கும். அவ்வாறு திறை கொடுக்கப்பட்டதைப் பதிற்றுப்பத்து, “வென்றுகலம் தரீஇயர் வேண்டபுலத்து இறுத்து அவர் வாடா யாணர் நாடு திறைகொடுப்ப” (பதிற்.53: 12) என்று குறிக்கிறது. ஆனால் யாணர் என்பதற்குப் புதிய வருவாய் எனப் பொருள் கொண்டமையால் இப்பாடலுக்கு உரையெழுதியோர் “பகை வேந்தர் அழியாத புதுவருவாயுடைய தங்கள் நாட்டினைத் திறையாகக் கொடுத்தனர்” என்று பொருள் கொள்கின்றனர். தோல்வியுற்ற அரசன் தனது அரசாட்சியை தானே மேற்கொள்வதற்காகச் செலுத்தப்படும் பொருள் முதலியனவே திறைப் பொருட்கள். இங்கு பகைவேந்தன் தன் நாட்டையே திறையாகக் கொடுத்தான் என்பது பொருந்துமாறு இல்லை. ஆதலால் இவ்விடத்தில் தோல்வியுள்ள

பகைவேந்தன் தன்னால் கைப்பற்றப்பட்ட புதிய நாட்டையோ அல்லது தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய நாட்டையோ திறையாகக்கொடுத்தான் எனக்கொள்வதே பொருத்தமாக அமைகிறது.

முடிவுகள்

மேற்காணும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் யாணர் என்னும் சொல்லுக்குப் ‘புதிய வருவாய்’ என்னும் விளக்கம் தவறு என்பதும் அச்சொல்லைப் புதிது, புதுமை என்னும் பொருள் மட்டுமே கொண்டால்தான் இலக்கியங்கள் விளக்கம் பெறுகின்றன என்பதையும் அறியமுடிகிறது. சமூகவியல் நோக்கில் யாணர் ஊர், நாடு, வைப்பு என்பன புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட நாடு/ஊர்/வைப்பு, அல்லது புதியதாக வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடு/ஊர் என்னும் விளக்கமே சரியானது என்பதையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அட்டவணை 1: யாணர் என வரும் செய்யுள்கள்

வ.எண்	பாடல் அடி(கள்)	விளக்கம்	கட்டுரையாளர் விளக்கம்	பாடல்
1.	யாணர் வைப்பின் நன்னாட்டுப் பொருந்	புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்கள்	மேலைக் கடற்கரையில் உருவாக்கப்பட்டபுதிய ஊர்களின் தலைவன்	புறம் 2:11
2.	யாணர்ப் பயன்றிகழ் வைப்பின் அகன்றலை நாடே	புதுவருவாயுடைய பயன் விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாற்றாரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு	போரில் கைகொண்ட புதிய ஊர்களையுடைய பரந்த நாடு	புறம் 7:11-12
3.	பெருநல் யாணரின் ஓரீஇயினியே கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட	பெரிய நல்ல புது வருவாயின் நீங்கி இப்பொழுது முழுவும் முதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக் கைவிடும்	இனி புதுமை நீங்கி பாழ்பட்டு தெய்வம் நீங்கும் கந்துடைய ஊர்	புறம் 52:11
4.	யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்	புதுவருவாயையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தன்	புதிய நன்மைகளையுடைய நாட்டின் மன்னனே	புறம் 61:12
5.	யாணரறாஅ வைப்பின்	புதுவருவாய் அறாத ஊர்கள்	புதுமை நீங்காத ஊர்கள்	புறம் 63:14

6.	கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை புறப்புண் நாணி....	புதுவருவாயையுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்புறத்து	வெண்ணிப் பறந்தலையில் புதிய புறப்புண் பெற்ற பகைவர்	புறம் 66: 6, 8
7.	வையை சூழ்ந்த வளங்கழு வைப்பிற் பொய்யா யாணர் (மையர் கோமான்....) இன்களி மகிழ்நகை இழுக்கி (16)	வைகையாற் சூழப்பட்ட செல்வம் பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையல் என்னும் ஊருக்கு தலைவன்	புதுமை மாறா மகிழ்வான வாழ்வு நீங்கி (மாவன், ஆந்தை, அந்துவன் சாத்தன், ஆதன் அழிசி, இயக்கன் இவர்களுடனான)	புறம் 71:11, 18
8.	காலமன்றியு மரம்பயம் பகரும் யாணரறாஅ வியன்மலை யற்றே	காயும் பழமும் முதலாயினவற்றை விளைந்து கொடுக்கும் புதுவருவாய் ஒழியாத அகன்ற மலையைப் போலும்	எல்லா பருவத்திலும் விளைச்சல் குறையாத புதிய பழங்களைத் தரும் மரங்களுடைய மலைநாடு	புறம் 116:14
9	துய்த்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும், அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ	தளராத புதுவருவாயுடைய முதிரமென்னும் மலைக்குத் தலைவ	முதிரமென்னும் மலைக்குரிய தளரா உள்ளமுடைய புதியதலைவனே	புறம் 158:24 -25
10 சிறுதினை, முந்துவிளை யாணர் நாட்புது துண்மார்	சிறிய தினை முற்பட விளைந்த புது வருவாயாகிய கதிரை நல்லநாளின் கண்ணே புதிதுண்ண வேண்டி	புதிதாய் விளைந்த சிறுதினை	புறம் 168:6- 7
11	யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந்த தன்ன	புதிய வருவாயை யுணைத்தாகிப் பழுத்த மரத்தின்கண்ணே புல்லினம் ஒலித்தாற் போல்	புதிதாய் பழுத்த மரத்தின்கண் வந்த புல்லினங்கள்	புறம் 173:2- 3
12	ஆர்கலி யாணர்த தரீஇய கால்வீழ்த்துக்	இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப் பெயலைத் தரவேண்டி	புதிய மழையை வேண்டி	புறம் 205:10
13	வைகுதொழின் மடியு மடியா விழுவின், யாணர் நன்னாட்டுள்ளும் பாணர்	நீங்காத விழவினையுடைய புது வருவாயுளதாகிய நல்ல சோழநாட்டுள்ளும்	புதிய நன்மைகளையுடைய நாடு	புறம் 212:5 -6
14	ஆடுநடைப் புரவியங் களிறுந் தேரும், வாடா யாணர் நாடு மூரும்	புதுவருவாயையுடைய நாடும் ஊர்களும்	புதுமை மாறாத நாடும் ஊரும்	புறம் 240:1- 2
15	பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே	பாண! கேட்பாயாக, நமது செல்வம் பட்ட நிலைமை	பாண! கேட்பாயாக புதியதோர் நிலையை	புறம் 260:7- 8
16	விழுக்கு நிணம் பெய்த தயிர்க் கண் விதவை, யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு	விழுக்காகிய தசையைப் பெய்து சமைக்கப்பட்ட தயிரோடு கூடிய கூழையும், புதியவாக வந்த வேறு நல்ல உணவுப் பொருளையும்	புதியதாக வந்த நல்லுணவு	புறம் 326: 11-12

17	பிரசந் தூங்கு மறாஅ யாணர், வரையணி படப்பை	தேன்கூடுகள் தொங்கின்ற நீங்காத புதுவருவாயையுடைய மலைசார்ந்த தோட்டங்களையுடைய	தேன்கூடுகள் தொங்குகின்ற புதுமை நீங்கா மலைசார்ந்த தோட்டங்களையுடைய	புறம் 375:8 -9
18	பாண ராரு மளவை யான்றன், யாணர் நன்மனைக் கூட்டு முதனின்றனென்	புதுமை அறாத, நல்ல பெருமனைக் கண் நின்ற	புதிய நன்மனையில் நின்ற	புறம் 376:67
19	துறைதொறும் பிணக்கு நல்லூர், உறைவின் யாணர் கிழவோனே	தங்கி வாழ்தற்கினிய புது வருவாயையும் உடைய நாட்டுக்குரியவன்	புதியதாக உருவாக்கப்பட்ட துறைகளில் உறையும்	புறம் 400:22 23
20	நீ புறந் தருதலின் நோய்இகந்த ஓரீஇய, யாணர் நல்நாடும் கண்டுமதி மருண்டனென்	நீ புறந்தருதலால் நோயின் நீங்கிய யாணர் நாட்டையும் கண்டு மதிமருண்டேன்	நீ பாதுகாப்பதால் (பசி, பிணி முதலிய நோய்களிலிருந்து) நோய் நீங்கிய புதிய நாடுகளைக் கண்டு வியந்தேன்	பதிற். 15:33 34
21	போர்த்து எறிந்த பறையால் புனல் செறுக்குநரும், நீர்தரு பூசலின் அம்பு அழிக்குநரும் ஓலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர், நாடு கெழு தண்பணை சீறினை	... தோல் போர்த்தி மகிழ்ச்சி ஓசைகள் மிக்க விளையாட்டுகளில் மக்கள் மிக்கு கூடினாற் போல் மிகுகின்ற புதுவருவாய் கொண்ட வளமுடையது பகைவர் நாடு	வெள்ளப்பெருக்கின் ஓசையையும் மிக்க பறைஓசை ... நீர் விளையாட்டு ஓசையின் மிக்க அம்பு கொண்டு போர் செய்யும் ஆரவார ஓசை விழாவினால் எழும் ஓசை நிறைந்த பகைவரது புதிய நாட்டை நீ சினந்தமையால்	பதிற் 22:29- 30
22	சிதைந்தது மன்ற நீ சிவந்தனை நோக்கலின் ...பூசல் அறியா நல்நாட்டு, யாணர் அறாக் காமரு கவினே	புதுவருவாய் நீங்காத விருப்பம் பொருந்திய அழகு நீ சினந்த பார்த்ததனால் அழிந்துபட்டது	புதுமை குறையாத விரும்பதக்க அழகினையுடைய பகைவர் நாடு நீ சினந்ததனால் அழிந்துபட்டது	பதிற். 27:1, 15-16
23	பேய் ஆடும் வெல்போர், வீயா யாணர் நின்வயினே	போர் ஆகிய அழியாத செல்வத்தை உடைய நீ உன்படைகள் அழிவு படாமல் காத்தல் செயலை மேற்கொண்டுள்ளமையால் உன் வெற்றிகளின் பெருமைகள் உன்னிடத்தில் உள்ள பிற சிறப்புகளைவிட புகழ்மிக்கன	புதிதாய் மேற்கொள்ளும் போர்கள் தோல்வியுறாது செய்யும் இயல்பினை உடைய நீ (வீயா யாணர் வெல்போர் நின்வயினே)	பதிற். 35:9- 10
24	வீயா யாணர் நின் வயினானே மல்லல் உள்ளமொடு வம்பு அமர் கடந்து	நிறைவுற்று விளங்கும் நின் வலிமை போர் ஆகிய தொடர்ந்துவரும் செல்வம் நின்னிடத்தே உள்ளமையால் அழியாது விளங்கும் உனது போர் வளம் வாழ்வதாக	புதிதாய் மேற்கொள்ளும் போர்கள் தோல்வியுறாது செய்யும் இயல்பினை உடைய நீ (வீயா யாணர் வெல்போர் நின்வயினே)	பதிற். 36:1,3

25	வென்றுகலம் தரீஇயர் வேண்டுபுலத்து இறுத்து அவர், வாடா யாணர் நாடு திறை கொடுப்ப	பகைவேந்தர் அழியாத புதுவருவாயுடைய தங்கள் நாட்டினைத் திறையாகக் கொடுத்தனர்	பகைவேந்தர் தங்களது (வென்ற அல்லது தோற்றுவித்த) புதிய நாடுகளை குறைவில்லாது திறையாக கொடுப்பர்	பதிற். 53:1-2
26	மாறாஅ விளையுள் அறாஅ யாணர்த், தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்	மாறாத விளைச்சலும் புதுவருவாயும் கொண்டது நறவு என்னும் பெயருரையுடைய ஊர்	மாறாத விளைச்சலும் குறைவில்லாத புதிய அம்புகளைத் தொடுப்பதில் சோம்பலில்லாத வீரர்கள் உள்ள நறவு என்னும் ஊர்	பதிற். 60:8-9
27	அறாஅ யாணர் அகன்கண் செறுவின், அருவி ஆம்பல் நெய்தலொடு அரிந்து	புதுவருவாய் நீங்காத அகன்ற வயலில் நீர் வளமிக்க ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லின் தாளோடு அரிவர்	வளமை குறையாத புதிய அகன்ற இடத்தையுடைய வயலில் நீர் வளமிக்க ஆம்பலையும் நெய்தலையும் நெல்லின் தாளோடு அரிவர்	பதிற். 71:1-2
28	குறும்பல் யாணர்க் குரவை அயரும், காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பின்	அருகருகே உள்ள இடங்களில் புதுப்புதுவகையில் குரவை ஆடும்	அருகருகே உள்ள இடங்களில் புதிய வகையில் குரவை ஆடும்	பதிற். 73:6-7
29	கரும்பின் தீஞ்சேற்று யாணர், வருநர் வரையா வளம்வீங்கு இருக்கை	மிகுதியாக வளர்ந்த கரும்பின் இனிய பாகாகிய புதுவருவாயினை வருவோர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் வளமான குடியிருப்புகளைக் கொண்ட	கரும்பின் இனிய சாற்றினை புதியதாய் வருவோருக்கு குறையாமல் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய இருக்கை	பதிற். 75:6-7
30	யாணர்த் தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்	மூங்கில் குழாயில் விளைந்த கள்ளினைக் குடித்து	மூங்கிலில் புதிதாய் விளைந்த கள்ளினைக் குடித்து	பதிற். 81: 19-21
31	பயங்கடை அறியா வளம்கெழு சிறப்பின், பெரும்பல் யாணர்க் கூலம் கெழும்	பயன் முடியாத வகையில் புதுப் புது தானியங்கள் மிகுதியாக விளைந்துள்ளன	மிகுதியாக விளைந்த புதிய தானியங்கள்	பதிற். 89:6-7
32	அழும்பில் அன்ன அறாஅர் யாணர், பழம்பல் நெல்லின் பல்குடிப் பரவை	அழும்பில் என்னும் ஊரினை ஒத்த நீங்காத புதுவருவாயை உடையதும் மிக்கப் பழைய நெல்லினையுடைய பல குடிப்பரப் பினையுடையது	அழும்பின் என்னும் ஊரைப் போன்ற குளிர்ந்த குடவாயில் நன்கு முற்றி விளைந்த குறைவுபடாத புதிய நெல்லையும்..... உடையது	அகம். 44:15 -16
33	வெயில் அவிர் உருப்பொடு வந்து கனி பெறாஅது, பெறுநாள் யாணர் உள்ளி, பையாந்து	தான் முன்பு கனிகளைப் பெறும் நாளின் வளனை நினைந்து துன்புற்று பண்டுபோல் பயன் மரங்களில் புகுதற்கு ஏங்கி இருப்பதும்	முன்பு மரத்திலுள்ள கனிகளை உண்ட வவ்வால் மீண்டும் கனிகளைப் பெறும் புதிய நாளை (யாணர் பெறுநாள்) எண்ணி ஏங்கும்	அகம் 57:4-5

34	பெருங்கடல் முழக்கிற்று ஆகி, யாணர், இரும்புஇடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர், கடுங்கட் கோசர் நியமம் ஆயினும்	படைக்கலம் இடம்பட செய்திட்ட வடுக்களைஉடைய முகத்தினராய அஞ்சாமையையுடைய கோசர்கள் (வாழும்) புதுவருவாயையுடைய நியமம் என்னும் ஊரினைக் கொடுப்பினும்	படைக்கருவிகளால் புதிதாய் வடுபெற்ற முகத்தினையுடைய கோசரின் நியமம்	அகம் 90:10-12
35	பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர், வாணன் சிறுகுடி வடாஅது	பொய்கைகள் சூழ்ந்துள்ள என்றும் அறாத புதுவருவாய்களை யுடைய வாணன் சிறுகுடி	பொய்கைகள் சூழ்ந்த மாறாப் புதுமையுடைய வாணனின் சிறுகுடி	அகம். 117:17-18
36	எக்கர் இட்ட குப்பை வெண்மணல் வைப்பின் யாணர் வளம்கெழு வேந்தர்	நுண்மணலைக் கொண்டு திரளும்படி மேடாக்கிய வெள்ளிய மணற்குவியலையும் புதுவருவாயையுமுடைய ஊர்களையுடைய செல்வமிக்க சோழவேந்தரால் புறக்கப்படும்	காவிரியின் நுண்மணலை அலைகள் உண்டாக்கிய உருவான புதிய வெள்ளிய மணல்மேடுகள் உடைய வளமிகுந்த வேந்தர்	அகம். 181:13-14
37	பல்இளங் கோசர் கண்ணி அயரும், மல்லல் யாணர்ச் செல்லிக் கோமான்	பல இளைய கோசர்கள் கண்ணியாகக் கட்டி விளையாடும் மிக்க வளம் பொருந்திய செல்லூர் மன்னனாகிய	புதிய வலிமையுடனுள்ள கண்ணி சூடிய இளம் கோசர் வீரர்களை உடைய செல்லிக் கோமான்	அகம். 216:11-12
38	நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து யாணர்த் தண்பணை உறும் எனக்	நீண்ட கதிர்களையுடைய வயல்களையுடைய தண்ணிய சாய்கானம் என்னும் ஊரிடத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த மூங்கிலை ஒப்பும்	நீண்ட நெற்கதிர்கள் அசைந்தாடும் குளிர்ந்த காட்டில் புதிதாய் விளைந்த மூங்கில்	அகம். 220:18-19
39	நாண்இலை மன்ற யாணர் ஊர	புதுவருவாயுடைய ஊரனே நீ தேற்றமாக நாணமுடையை அல்லை	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே உனக்கு நாணமில்லை	அகம் 226:2
40	இரும்பிடி இரியும் சோலைப் பெருங்கல் யாணர்த்தம் சிறுகுடியானே	பெரிய வாயினையுடைய கரிய பெண் யானைகள் அஞ்சியோடும் சோலையினையுடைய பெரிய மலையிலுள்ள அழகிய தமது சிறுகுடியாய் ஊர்க்கு	யானைகள் அஞ்சி ஓடும் மலைப்பகுதியிலுள்ள புதிய தம் சிறுகுடிக்குத் தலைவனே	அகம். 228:12-13
41	நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரும், மலிநீர் அகல்வயல் யாணர் ஊர	ஆழ்ந்த நீரையுடைய பொய்கையில் பெண் சங்கினொடு மணம் புணரும் நீர் நிறைந்த அகன்ற வயல்களையுடைய புதுவருவாய் மிக்க ஊரனே	நீர்நிறைந்த பரந்த வயல்களைக் கொண்ட புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	அகம். 246:3-4
42	வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின், யாணர்த் தண்பணைப் போதுவாய் அவிழ்ந்த, ஒண்செங்குழநீர் அன்ன	வாணன் என்பானது சிறுகுடியிலுள்ள வளைந்த கதிர்களைக் கொண்ட நெல்லினையுடைய அழகிய நீர்வளஞ்சான்ற வயலில் அரும்புவாய் திறந்த ஒள்ளிய செங்குழநீர் மலர்போன்ற	மூங்கில் இலையின் முனையில் காணும் புதிய பனித்துளிபோன்ற (உனது கண்ணீர்)	அகம். 269:22-24

43	இருங்கலி யாணர்எம் சிறுகுடி தோன்றின்	மிக்க ஆராவாரமுடைய அழகிய என் சீறாரின் கண் வரின்	புதிய ஆராவாரம் மிக்க எமது சிறுகுடியின் கண் வரின்	அகம் 300:14
44	குப்பை வார்மணல் எக்கர்த் துஞ்சும், யாணர் வேனில் மன் இது,	நெடிய மணலின் குப்பையாகிய மேட்டிலே ஒருங்குகூடி எருமைகள் துஞ்சும் அழகிய வேனில் பருவமாகும்	மணல் மேட்டில் எருமைகள் புதிய வேனில் (வேனில் தொடங்கும் பருவம்) காலத்தில் துயிலும் பருவத்தின் பயன்யாது	அகம் 341:11 -13
45	கவைக் கதிர் வரகின் யாணர்ப் பைந்தாள்	கிளைத்த கதிரினையுடைய வரகினது அழகிய பசிய தட்டைகளையுடைய	வரகின் புதிய பசிய வைக்கோல்	அகம் 359:13
46	கருங்கால் வேம்பி னொண்பூ யாணர், என்னை யின்றியுங் கழிவது கொல்லலோ	கரியதாளையுடைய வேப்பமரத்தினது ஒள்ளிய புதுவருவாயானது	கரியதாளையுடைய வேப்பமரத்தில் புதியாதாய் பூத்த வெண்ணிறப்பூ	குறு. 24:1-2
47	நாறா வெண்பூக் கொழுதும், யாணரூரன் பாணன் வாயே	மணம் வீசாத வெள்ளிய பூவை கோதியெடுக்கும் புதுவருவாயையுடைய ஊருக்குத் தலைவன்	மணம் வீசாத வெள்ளிய பூவை கோதியெடுக்கும் புதிய ஊருக்கு தலைவன்	குறு. 85:5-6
48	யாணரூரன் தன்னொடு வதிந்த	புதுவருவாயையுடைய ஊரையுடைய தலைவனோடு தங்கிய	புதிய ஊரின் தலைவனோடு தங்கிய	குறு. 107:5-6
49	காணினி வாழி தோழி யாணர்க், கடும்புன லடைகரை நெடுங்கயத்திட்ட	இப்போது பார்ப்பாயாக, புதுவருவாயாகிய மிக்க புனலையும் ஆழமான குளத்திலின் கண் அமைத்த	இப்போது பார்ப்பாயாக கரையை அடைத்துச் செல்லும் புது வெள்ளத்தையும் ஆழமான குளத்தின் கண் அமைத்த	குறு. 171:1-2
50	பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ், யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்	பாணனின் கையிடத்தாகிய பண்பு அமைந்த சிறிய யாழ், அழகிய வண்டினைப் போல இம் என்னும் ஓசை எழுப்புகிற	பாணனின் கையிலுள்ள பண்புடைய சிறிய யாழ், வண்டு எழுப்பும் இம் என்னும் புதிய ஒலிபோல்	நற். 30: 2-3
51	சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும், புறவினதுவே பொய்யா யாணர், அல்லில் ஆயினும்	சிறிய தலையை உடைய ஆட்டின் தொகுதி மயங்கி தங்காநிற்கும் பொய்யாத புதுவருவாய் இராப் பொழுதாய் இருப்பினும்	இரவாயினும் வந்த விருந்திற்கு பொய்காது விருந்து வழங்கி மகிழும் தலைவி இருக்கும்	நற். 142:7 -9
52	வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல, மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர	விதைகொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் மிகப் பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப்பொட்டு மீண்டு கொண்டு வருகிற புதிய வருவாயினை உடைய ஊரனே	விதைகொண்டு சென்ற கடகப் பெட்டியில் மிகப் பலவாகிய மீன்களைப் பிடித்துப்பொட்டு மீண்டு கொண்டு வருகிற புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	நற். 210:3-4

53	நல்வகை மிகுபலிக் கொடையொடு உகுக்கும், அடங்காச் சொன்றி அம்பல் யாணர், விடக்குடைப் பெருச்சோறு உள்ளவன இருப்ப	நல்ல பலவகைப்பட்ட மிகுந்த பலிக்கொடையொடு சேரப் படைக்கப்படும் குறைவில்லாத சோற்றுத் திரட்சியுடன் அழகிய பலவாகிய புதிய ஊனொடு கலந்து இடப்படுகின்ற பெரிய சோற்றை தின்னக்கருதி இருக்குமாறு	நல்ல பலவகைப்பட்ட மிகுந்த பலிக்கொடையொடு சேரப் படைக்கப்படும் குறைவில்லாத சோற்றுத் திரட்சியுடன் அழகிய பலவாகிய புதிய ஊனொடு கலந்து இடப்படுகின்ற பெரிய சோற்றை தின்னக்கருதி இருக்குமாறு	நற். 281:4-6
54	தீம்தேன் கொள்பவர் வாங்குபு பரியும், யாணர் வைப்பின் கானம் என்னாய்	இனிக்கும் தேனை எடுக்க விரும்புவவர், வளைத்து அறுத்துச் செல்லும் புதிய வருவாயையுடைய கல இடங்களைக் கொண்டிருக்கும்	காட்டில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இருப்பிடங்கள்	நற். 292:4-5
55	இருங்கதிர் நெல்லின் யாணர் அஃதே, வறப்பின், மாநீர் முண்டகம் தாஅய்ச் சேறுபுலர்ந்து	பெரிய கதிர்களையுடைய நெல்லின் புதிய வருவாயைப் பெற்றுள்ளது	புதிதாக விளைந்த நெற்கதிர்கள்	நற். 311:2-3
56	இருள்புனை மருதின் இன்நிழல் வதியும், யாணர் ஊரநின் மாண்இழை மகளிரை	இருள் நிரம்பிய மருத மரத்தின் இனிய நிழலில் தங்கிப் படுத்து உறங்கும் புதுவருவாயையுடைய ஊரனே	இருள் நிரம்பிய மருத மரத்தின் இனிய நிழலில் தங்கிப் படுத்து உறங்கும், புதிய ஊரின் தலைவனே	நற். 330:5-6
57	விழுவின் செலீஇயர் வேண்டும் மன்னோ, யாணர் ஊரன் காணுநன் ஆயின்	முன்னமே செல்லவேண்டும் யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக் களத்தின் கண்ணே செல்லவேண்டும் முன்னமே அது செய்யாமையின் வீணாகழிந்தது புதுவருவாயினை உடைய தலைவன் பார்பானா	முன்னமே செல்லவேண்டும் யானும் இங்கு நடக்கின்ற விழாக் களத்தின் கண்ணே செல்லவேண்டும் முன்னமே அது செய்யாமையின் வீணாகழிந்தது புதிய ஊரின் தலைவன் பார்பானா	நற். 390:6-7
58	... நல் அகத்து, யாணர் இளமுலை நனைய, மாண்எழில் மலர்க்கண் தெண்பனிக் கொளவே	அழகிய மார்பின் கண்ணே புதியனவாய் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைகளின் முகடுகள்	அழகிய மார்பின் கண்ணே புதியனவாய் தோன்றுகின்ற இளைய கொங்கைகளின் முகடுகள்	நற். 398:8-10
59	நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன், யாண ரூரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்கவென வேட்டோமே	பூக்கள் நிறைய உடைய காஞ்சி சினைகளையுடைய சிறுமீன்களுமுடைய ஊரன்	பூக்கள் நிறைய உடைய காஞ்சி சினைகளையுடைய சிறுமீன்களுமுடைய புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 1:3-5

60	மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ, யாணரூர	புது வருவாயினையுடைய ஊரனே	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 42:2
61	யாணரூர நின்னினும், பாணன் பொய்யன் பலசூளினனே	யாணரூரனே நின்னினும் நினக்கு வாயிலாகப் புகுந்த பாணன் பொய் பல கூறுதலும் சூள் பல செய்தலும் உடையவன்	புதிய ஊருக்குத் தலைவனே நின்னினும் நினக்கு வாயிலாகப் புகுந்த பாணன் பொய் பல கூறுதலும் சூள் பல செய்தலும் உடையவன்	ஐங். 43:3-4
62	சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறுஉம், யாணரூர	சிலவாகிய மீன்களைக் கொடுத்த பலவாகிய நெல்லைப் பெறும் புதுவருவாயினையுடைய ஊரனே	சிலவாகிய மீன்களைக் கொடுத்த பலவாகிய நெல்லைப் பெறும் புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 49:2-3
63	துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும், வஞ்சி யோங்கிய யாணரூர	வஞ்சி மரங்கள் ஓங்கிய யாணரூரனே	வஞ்சி மரங்கள் ஓங்கிய புதிய ஊருக்குத் தலைவனே	ஐங். 50:1-2
64	கழனி மருதின் சென்னிச் சேர்க்கும், மாநீர்ப் பொய்கை யாணரூர	மிக்க நீரினையுடைய பொய்கையினையும் புதுவருவாயினையும் உடைய ஊரனே	பொய்கைகளையுடைய புதிய ஊருக்குத் தலைவன்	ஐங். 70:2-3
65	தண்ணூறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலும், மறுவில் யாணர் மலிகேழரநீ	குற்றமில்லாத புதுவருவாய் மிக்க ஊரனே	புதுமை மலிந்த ஊருக்குத் தலைவன்	ஐங். 85:3-4
66	மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும், யாணரூரன் மகளிவள்	புதுவருவாயுடைய ஊரன் மகளாகிய இவள்	புதிய ஊருக்குத் தலைவனின் மகள்	ஐங். 100:2-3
67	சிறுதினை கொய்த விருவி வெண்காற், காய்த்த வவரைப் படுகிளி கடியுங், யாணராகிய நன்மலை நாடன்	சிறுதினைகள் கொய்யப்பட்ட அரி தாளாகிய வெள்ளிய காலில் வளர்ந்து காய்த்த அவரையின் கட் படியும் கிளிகளை ஒப்பும் புதுவராவாயினையுடைய நல்ல மலைநாடன்	கிளிகள் உண்ணும் வண்ணம் புதிய அவரை காய்க்கும் காலத்தில் தலைவன் வரைவிடை வைத்து பிரியக் கருதினான்	ஐங். 286:1-3
68	அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்	இடையறாத செல்வ வருவாயினையுடைய அகன்ற இடத்தேயுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து	புதுமை மாறா அகன்ற பெரிய ஊர்கள்	பொரு. 1
69	யாணர்க் கோங்கி னவிர்முனை யெள்ளி பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை	புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்து மெல்லிய பணிகள் இடையிலே கிடக்கின்ற விருப்பதையுடைய முலையினையும்	கோங்கு மரத்தில் பூக்கும் நிலையிலுள்ள புதிய மொட்டு போன்ற முலைக் காம்புகள்	சிறு. 25-25

70	நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க் கழனி	இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையும் கதிரினை உடைத்தாகிய கழனி	இடையறாத புதிதாய் விளைந்து வளைந்த கதிரினை உடைய கழனி	பெரு. 228
71	வீயா யாணர் வளங்கெழு பாக்கத்து	விடாத புதுவருவாயினையுடைய செல்வம் பொருந்தின பாக்கத்து	குறைவுபடா புதிய வளம் பொருந்தின பாக்கத்து	பெரு. 367
72	... வெள்ளுப்புப் பகர்நரொ, டொலியோவாக் கலியாணர், முதுவெள்ளிலை மீக்கூறும்(117 119) சிறுகுடிப் பெருந்தொழுவர் (122)	வெள்ளிய உப்பை விற்கும் அளவர் ஒலியோடு, (சிறிய குடிகளாய் பெரிய தொழில்களை செய்வாருடைய), ஆரவாரமுன் ஒழியாத பெருக்கினை உடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய	வெள்ளிய உப்பை விற்கும் அளவர் ஒலியோடு, (சிறிய குடிகளாய் பெரிய தொழில்களை செய்வாருடைய), புதிய ஆரவாரமும் ஒழியாத	மது. 117- 118
73	கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளக்கு நல்லிசை, தவாப்பெருக்கத் தறாயாண, ரழிதானாக் கொழுந்திற்றி	கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செல்வம் பொருந்தின திருமகளையுடைய நகர்	கெடாத பெருக்கத்தினையுடைய குறைவுபடா புதிய செல்வம் பொருந்தின திருமகளையுடைய	மது. 209- 211
74	துணைங்கையந் தழுஉவின் மணங்கமழ் சேரி, யின் கலியாணர்க் குழுஉப்பல பயின்றாங்கு	துணைங்கைக் கூத்தினையும் அழகினையுடைய குறவைக் கூத்தினையும் மணநாறுகின்ற பரத்தையர் சேரியினையும் இனிய செருக்கினை உடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய அகன்ற ஊரிடத்தே	துணைங்கைக் கூத்தினை குழுக்காளாக ஆடும் சேரியில் வாழும் பெண்களின் புதிய ஆராவரம் நிறைந்த ஊரிடத்தே	மது. 329 -330
75	பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யாணர்ப் புலவரொடு வயிரியர் வருகென	கவியாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணர் வருவாராக, பாணிச்சியர் வருவாராக கூத்தார் வருவாராக என அழைத்து	பாணரே வாருங்கள், பாடுபவர்களே வாருங்கள், புதிய புலவர்களோடு ஊது கொம்பு வாசிப்பவர்களே வாருங்கள் என அழைத்து	மது. 749- 750
76	நெல்லொடு வந்த வல்வாய் பஃறி பணைநிலைப் புரவியினணைமுதற் பிணிக் குங், கழிகுழ் படப்பைக் கலியாணர்ப், பொழிற் புறவிற் பூந்தண்டலை	நெல்லோடு வந்த படகுகளைப் பந்தியிலே நின்றலையுடைய குதிரைகளைப் பிணிக் குமாறு போலே கழிகுழ்ந்த பக்கத்தினையும் மனச்செருக்கு எழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுக்குப் புறம்பாகிய பூஞ்சொலைகளையும்	நின்றலையுடைய குதிரைகளைப் பிணிக் குமாறு போலே நெல்லோடு வந்த படகுகளைப் பந்தியிலே பிணித்த (பொருள்களை நீரிலிருந்து நிலத்திற்கு ஏற்றும் போது) கழிகுழ்ந்த தோட்டங்களில் ஏற்பட்ட புதிய ஆராவாம்	பட். 29-31

77	கேளினி வேளைநீ முன்னிய திசையே, மிகுவளம் பழுதிய யாணர்வைப்பிற், புதுவது வந்தன்றிதுவதன் பண்பே	இப்பொழுது நீ நன்னைக் கருதிச் செல்கின்ற திசையைக் கேள், மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுபெறாத வருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது	நீ செல்லும் திசையில் முழுமைபெற்ற புதிய குடியிருப்புகள் மிகுந்த வளம் புதியாதக வந்த தன்மையுடையன	மலை. 94-96
78	தூவொடு மலிந்த காய காணவர், செழும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடி படினே, யிரும்பே ரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவி	யானையினது கொம்புகள் காவுமரமாக்கக் காவிக் கொண்டவந்த காணவருடைய வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலே தங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவீர்	கானவரின் செழுமையான பல புதிய சிறுகுடிகளில் சிறந்த உணவை மிகுதியாகப் பெறுவீராக	மலை 155-158
79	காணுநர் வயாஅங் கட்கின் சேயாற்றின், யாணரொருகரைக் கொண்டனீர் கழிமி	காண்பார் விரும்பும் கட்கு இனிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு கரையை வழியாகக் கொண்டு	காண்பவர் கண்களுக்கு இனியதாய் விளங்கும் சேயாற்றில் ஏற்பட்ட புதிய கரையை வழியாகக் கொண்டு	மலை. 476-477

அட்டவகை 2: யாணர்த்து எனவரும் செய்யுள்கள்

வ.எண்	பாடல் அடி(கள்)	விளக்கம்	கட்டுரையாளர் விளக்கம்	பாடல்
1	பெருவிறல் யாணர்த்தாகி அரிநர், கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையும் உழவர், படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும் அறைநர் கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை, நீர்தரு மகளிர் குற்று குவளையும்	புதுவருவாயுடைத்தாய்	புதியதாகிய வாளை மீன், ஆமை, கரும்பின் சாறு, குவளை மலர்	புறம் 42:12
2	மென்தினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லா	மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயை யுடைத்து முன்பு; இனி அது கெடுங்கொல்லோ	சிறு தினையாகிய புதிதாய் விளைவன முன்பு உடைத்தாய் இருந்தது இனியும் அவை விளையுமோ	புறம் 119:4
3	வாலிதின் விளைந்த புதுவரகு அரிய.. தினைகொய்ய.. விளர்க்காய் கோட்பதமாக... வருந்தா யாணர்த்து நந்துங் கொல்லா	வருந்த வேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போடும்	புதியதாய் விளைந்த வரகு, தினை, அவரை போன்று இனி அவை விளையுமோ	புறம் 120:16

4	இரும்பனந் தீம்பிழி உண்போர் மகிழும், ஆர்கலி யாணர்த்து ஆயினும் தோடுகெழு	கரியபனையினது கள்ளை உண்பார்கள் அதனால் மகிழ்ந்து நிரம்பிய ஒலியையுடைய புதுவருவாயினையுடையதாயினும்	கரியபனையினது கள்ளைக் குடிப்பதானால் ஏற்படும் ஆராவாரம் புதியனவாயினும்	நற். 38:34
5	கார் எதிர் பருவம் மறப்பினும், பேரா யாணர்த்தால் வாழ்க நின் வளனே	கார்கால மேகம் கார்காலத்தில் மழை பெய்வதனை மறந்தாலும் நீங்காத பெரிய புதுவருவாயினை உடையதாகும் அத்தகைய நின் வளம் வாழ்வதாக	கார்கால மேகம் பருவத்தில் பொய்த்தாலும் நீங்காத புதிய வளங்களை உடையதாகும் அத்தகைய வளம் வாழ்வதாக	பதிற். 24:29 30

References

- Adigalasicriar. (1988). *Tolkāppiyum, collatikāram, Ilampūraṇar urai*, Thanjavur:Tamil University.
- Editorial Board, (1929) *Tolkāppiyum, collatikāram, Teivaccilaiyār urai*, Thanjavur: Karanthai Tamil Society.
- Saminathaiyar, U.Ve, (1894). *Eṭṭutokaiyil eṭṭāvtākiya puṛanānūru mūlamum uraiyum*, Thanjavur:Tamil University (Offset print 1985).
- Saminathaiyar, U.Ve, (1931). *Pattuppāṭṭu mūlamum maturaiyciriar pārattuvāci nacciṇārkkīṇiyaruraiyum*, Thanjavur: Karanthai Tamil Society.
- Saminathaiyar, U.Ve, (1937). *Kurṇtokai mūlamum uraiyum*, Chennai: Dr. U.Ve.Saminathaiyar Nool Nilayam. (7th Edition).
- Damodaram Pillai, Ci.Vai. (1884). *Tolkāppiyum, collatikāram Vaṭṭnūrkaṭalai nilaikanṭuṇarnta cēṇāvaraiyaruraiyōṭu*, Cennapattanam:Vidyanubalana Yanthira Salai.
- Damodaram Pillai, Ci.Vai. (1892). *Tolkāppiyum, collatikāram nacciṇārkkīṇiyaruraiyōṭu*, Cennapattanam: Victoria Jubilee Yanthira Salai.
- Dhivakara Muni, (1958). *Cēntaṇ tivākaram*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Namashivaya Mudaliyar. (1927). *Tolkāppiyum, collatikāram, Ilampūraṇam*, Chennai: C.Kumarasamy Nayudu Sons.
- Parimanam, A.B. (2003). *Patirrupattu*, Koyilur: Koyilur Adeenam.
- Poongundran, R. (2016). *Tolkuṭi, vēḷir vēntar: An analysis on the state formation of Ancient Tamilakam*, Chennai:New Century Book House.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1944). *Akanāṇuru Nittilakkōvai*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1945). *Akanāṇuru Kaḷiriyāṇai nirai*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkatasamy Nattar, N.M. and Venkatachalam Pillai, R. (1945). *Akanāṇuru Maṇimtaipavaḷam*, Chennai: Tirunelveli Saiva Siddhantha Book Society.
- Venkataraman, H. (1989). *Narriṇai mūlamum uraiyum*. Chennai: Dr. U.Ve.Saminathaiyar Nool Nilayam.